

grand prix st. anthonis

hattrick voor roger de coster!

Start van de allerlaatste manche voor het wereldkampioenschap 500 cc met van links naar rechts: 7 Wolsink, 37 Hammargren, 18 Knuiman, 31 Decoster, 32 Van Velthoven, 4 Sigmans, 40 Heeren, 55 Drobecq, 41 Bauer, 34 v.d. Broeck, 36 Jonsson, 33 v. Loon, tussen beide laatst. genoemden is Peter Willems op zoek naar een gaatje, 42 Schutz, 51 Hammarschmid.

Dit jaar viel de beslissing in het 500 cc wereldkampioenschap in de laatste G.P. De verwachtingen bij de 30.000 toeschouwers, onder wie veel Duitse en Belgische motocross fans, waren hoog gespannen.

Frans Sigmans die met hoofdpijn de start afwachtte na in de training een flinke buiteling gemaakt te hebben dankzij een botsing met een "overstekende" strobaal die door een andere rijder midden op de baan was achtergelaten.

Roger Decoster flitste als eerste de nauwe bocht aan het eind van het startveld in, gevolgd door de, eveneens snel gestarte Bauer.

Deze situatie beloofde alles, te meer daar onze Nederlandse troeven, aangevoerd door de verrassend sterk rijdende Peter Willems, zich voorin het strijd- gewoel bevonden. Roger Decoster wist zich drie ronden lang op kop te handhaven, maar door de heftig jagende Bauer en Ake Jonsson onder druk gezet maakte hij in de vierde ronde een val (veroorzaakt door een lichte botsing met een wat al te enthousiaste supporter), waardoor de weg naar de kop voor Bauer en Jonsson open lag. Bauer en Jonsson, van wie de laatste duidelijk uit was op een revanche voor 1971 op Decoster, profiteerden dankbaar door 15 seconden voorsprong te nemen op de Suzuki coureur, die pas als vierde doorkwam en alles moest geven wat de lepel goot om het gat met Peter Willems te dichten. Peter reed tot halweg de eerste manche op een fraaie derde plaats, die hem helaas ontglipte toen de versnellingsbak problemen begon te geven. Roger Decoster bleek een taaie achtervolger en in zes ronden wist hij het gat van 15 seconden weg te werken. Aan kop bleef Bauer

echter ook niet van drama's gespaard. Met Jonsson op zijn hielen deed hij al het mogelijke om aan de leiding te blijven, wat hem wellicht gelukt zou zijn als de klemmende gasschuif precies halfweg de race geen roet in het eten had gegooid. Weg droom van een wereldkampioenschap! Een titel die dichter bij was dan ooit, want aan één manche zege zou Bauer al genoeg gehad hebben om zich zeker te mogen noemen van de titel. Maar wie weet ... misschien dan in de tweede manche. Het Maico drama in de eerste manche was echter nog niet volledig, want vrijwel gelijktijdig met Bauer kreeg ook Wolsink problemen. Gerrit werd hardhandig gevloerd door een overstekende toeschouwer, juist op het moment dat hij na een weinig oponthoud in de struiken naast de baan op de terugweg was naar een goede positie. Gerrit lag reeds vijfde en zou wellicht nog hoger gekomen zijn als die bewuste toeschouwer niet zo onvoorzichtig geweest was. Gerrit was furieus en dat niet alleen vanwege een bloeditstorting op zijn dijbeen en een schouderblessure, maar veel meer vanwege het feit, dat dit grapje hem de vierde plaats op de wereldranglijst kostte, want Jonsson ging als een trein naar de kop toen Bauer opgaf en voegde daarmee 15 kampioenspunten toe aan zijn totaal, ruim voldoende om Gerrit op de ranglijst te passeren. Hoe jammer dit was, bleek in de tweede manche. Ondank een stijf been en een pijnlijke schouder stormde Wolsink in de eerste ronde van de tweede manche naar de kop (die even bezet gehouden werd door Roger Decoster), om deze plaats nooit meer af te staan, zelfs niet aan Ake Jonsson, die 13 ronden vergeefs jacht op Gerrit maakte. In de eerste manche had Roger Decoster ondanks het uitvallen van Bauer het pleit nog niet in zijn voordeel kunnen beslissen (Roger kon zijn puntentotaal slechts verbeteren door hoger dan een 3e plaats te scoren), voornamelijk doordat ook hij in de eerste manche niet van pech verschoond bleef. Opnieuw kwam hij in aanraking met een supporter, viel en zag zijn machine met de uitlaat tegen een boom vliegen, waardoor er een scheur in ontstond. Na een pitstop bleek hij verder te kunnen rijden, maar hoger dan een vierde plaats kwam hij niet. De tweede manche moest nu de beslissing brengen tussen Bauer en Decoster. Het zou op een regelrechte confrontatie neer komen, want diegene die de ander zou verslaan (mits hoger dan een derde plaats), zou zich de nieuwe wereldkampioen mogen noemen. Wel, de strijd was gauw gestreden.

Roger Decoster, opnieuw wereldkampioen na een van de mooiste G.P. races van dit seizoen.

Een ontroostbare Willy Bauer in gesprek met Volker Rauch.

Gerrit pakte de kop, Roger lag tweede, werd weliswaar in de vierde ronde naar de derde plaats verwezen door Jonsson, maar op dat zelfde ogenblik was reeds duidelijk dat Bauer het niet zou redden, een feit, dat definitief gestalte kreeg toen Bauer met carburatieproblemen op moest geven.

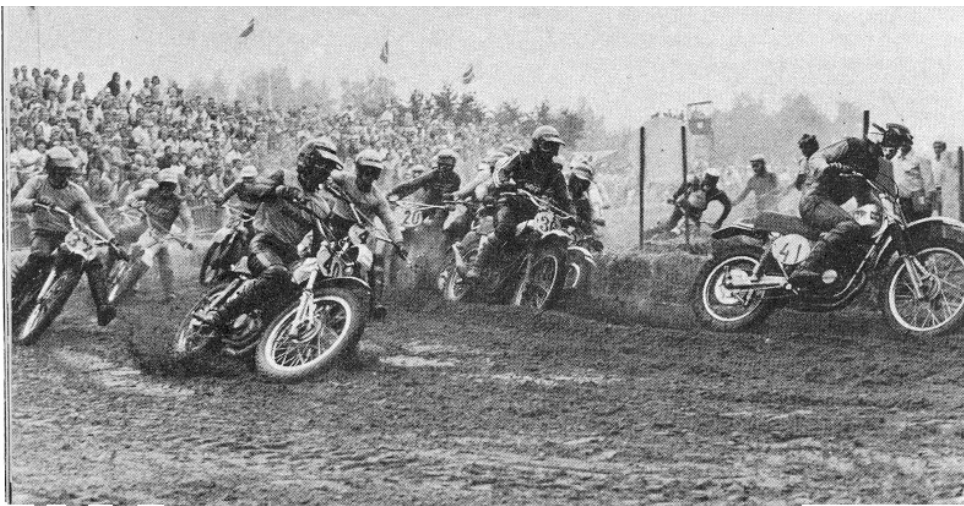
Een wedstrijd dus met een onbevredigend slot, waarin een rechtstreekse confrontatie tussen Decoster en Bauer helaas geen werkelijkheid werd. Rest ons nog te vermelden, dat Peter Willems opnieuw bijzonder sterk voor de dag kwam - hij kwam van de 12e naar de 5e - terwijl Frans Sigmans na een fraaie vijfde plaats in de eerste manche nu goed bleek voor een achtste positie. Zeer opvallend was ook het rijden van de nieuwe Belgische internationaal Raimond Heeren, die in zijn eerste Grand Prix (hij heeft zijn internationale startbewijs pas drie weken) direct een achtste en een tiende plaats scoorde.

UITSLAGEN 1e manche: 1. Ake Jonsson, Zweden, Yamaha, 17 ronden, tijd 46.11',0; 2. Jaak van Velthoven, 17 r., 46.35,3; 3. Crist Hammargren, Zweden, Yamaha, 17 r., 47.18,5; 4. Roger de Coster, België, Suzuki, 17 r., 47.35,9; 5. Frans Sigmans, Nederland, Yamaha, 17 r., 48.15,3; 6. Werner Schütz, Duitsland, Maico, 16 r; 7. Tiny van Erp, Nederland, Maico, 16 r.; 8. Raymond Heeren, België, Maico, 16 r.; 9. Arne Kring, Zweden, Husqvarna, 16 r.; 10. Otakar Toman, Tsjecho-Slowakije, CZ, 16 r.

2e manche: 1. Gerrit Wolsink, Nederland, Maico, 17 ronden, tijd 47.38,5; 2. Ake Jonsson, Zweden, Yamaha, 17 r., 48.05,8; 3. Jaak van Velthoven, België, Yamaha, 17 r., 48.22,4; 4. Roger de Coster, België, Suzuki, 17 r., 48.33,8; 5. Peter Willems, Nederland, Yamaha, 17 r., 50.31,4; 6. Willy van Loon, België, CZ, 17 r.; 7. Victor Eastwood, Engeland, Maico, 16 r.; 8. Frans Sigmans, Nederland, Yamaha, 16 r.; 9. Werner Schütz, Duitsland, Maico, 16 r.; 10. Raymond Heeren, België, Maico, 16 ronden.

De ondergang van Gerrit Wolsink in de eerste manche.

Dit is een beeld uit de eerste race met van links naar rechts: 37 Hammargren, 7 Wolsink, 32 van v. Velthoven, 40 Heeren, 4 Sigmans, 20 v. Erp, 36 Jonsson, 54 Eastwood, 41 Bauer.

EINDSTAND WERELDKAMPIOENSCHAP MOTOCROSS 500 CC (11 beste resultaten tellend)

	Frankrijk	Oostenrijk	Finland	Italië	Tsjecho-slowakije	Amerika	West-Duitsl.	België	Luxemburg	Nederland (St. Anthonis)	Tot. aantal punten-bruto	Tot. aantal punten-netto (11 result.)
1. Decoster (B.)	0-15	0-0	0-15	15-15	12-12	12-0	12-15	12-10	0-0	8-8	161	145
2. Bauer (W.D.)	8-8	0-0	0-6	10-0	15-15	15-15	15-0	15-15	0-12	0-0	149	143
3. v. Velthoven (B.)	12-0	0-0	12-12	0-0	10-10	8-10	1-5	6-12	12-10	12-10	142	122
4. Jonsson (Zwed.)	0-10	0-0	4-3	0-0	4-0	0-4	10-12	0-8	15-15	15-12	112	109
5. Wolsink (Ned.)	5-12	0-0	0-8	8-6	5-8	5-12	0-8	10-6	10-8	0-15	126	105
6. Hammargren (Zwed.)	15-0	0-0	15-10	0-0	6-0	3-6	8-10	0-0	4-0	10-0	86	86
7. Stodulka (Tsjech.)	0-0	15-15	10-1	4-5	0-0	0-0	0-6	0-0	0-0	0-0	56	56
8. Schutz (W. Duitsl.)	6-3	0-0	0-0	5-4	0-5	6-0	0-0	5-5	8-0	5-2	50	50
9. Hammarschmid (Tsjech.)	10-6	12-6	0-0	0-0	0-0	0-0	5-0	1-4	0-0	0-0	44	44
10. Toman (Tsjech.)	2-2	0-0	0-0	0-10	8-6	0-0	3-4	2-0	6-0	1-0	44	44
11. Banks (Engeland)	0-0	0-0	0-0	0-8	0-0	10-8	0-0	8-0	2-0	0-0	36	36
12. Aberg (Zwed.)	3-0	0-0	0-0	6-12	3-2	0-0	6-3	0-0	0-0	0-0	35	35
13. Lackey (U.S.A.)	0-3	0-0	2-0	3-3	0-4	1-5	0-0	0-0	5-0	0-0	26	26
14. Sigmans (Nederl.)	0-0	0-0	8-4	0-0	0-3	0-0	0-0	0-0	0-0	6-3	24	24

Puntentoeckenning: 1e 15 pnt.; 2e 12; 3e 10; 4e 8; 5e 6; 6e 5; 7e 4; 8e 3; 9e 2; 10e 1.